

Dosarul nr. 2ra-1787/2020
nr.2ra-121/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.C.Valah)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Panov, L.Pruteanu, I.Țurcan)

Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cojocaru Alexandru,
reprezentat de avocatul Bargan Valeriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocaru Alexandru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ultramarin” cu privire la apărarea drepturilor consumatorului, rezilierea contractului, repararea prejudiciului material, constatarea practicilor comerciale incorecte, obligarea încetării utilizării practicilor comerciale incorecte, declararea nulității clauzelor abuzive, obligarea prestatorului de servicii să excludă din contractele cu același obiect, încheiate cu alți consumatori clauzele abuzive și să notifice toți consumatorii despre modificările operate în contractele de deservire tehnică încheiate, aplicarea interdicției de a include astfel de clauze în alte contracte cu același obiect ce urmează a fi încheiate cu consumatorii, încasarea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 18 aprilie 2019, Cojocaru Alexandru a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ultramarin” prin care a solicitat: - constatarea rezilierii contractului de deservire tehnică nr.SP00115779 din 16 decembrie 2018 încheiat între SRL „Ultramarin” și Cojocaru Alexandru, - încasarea din contul SRL „Ultramarin” în beneficiul lui Cojocaru Alexandru a sumei de 657,80 lei cu titlu de prejudiciu material, - încasarea din contul SRL „Ultramarin” în beneficiul lui Cojocaru Alexandru a sumei de 197,34 lei cu titlu de penalitate, - constatarea practicilor comerciale incorecte utilizate de SRL „Ultramarin” în activitatea desfășurată, - obligarea SRL „Ultramarin” să înceteze utilizarea practicilor comerciale incorecte, cu obligarea acesteia de a publica într-un ziar de largă circulație un comunicat suplimentar cu privire la măsurile de redresare întreprinse, - declararea nulității clauzelor abuzive din contractul de deservire tehnică nr. SP00115779 din 16 decembrie 2018 încheiat între SRL „Ultramarin” și Cojocaru Alexandru, indicat supra și anume:

a clauzei fără număr potrivit căreia beneficiarul poate beneficia de serviciile de deservire tehnică o singură dată pe parcursul valabilității prezentului contract, iar în cazul în care a fost efectuată o măsură reparatorie, fie a fost înlocuit produsul, prezentul contract încetează de drept. Pct.2.3.1 din contract potrivit căruia produsul prezintă careva urme de reparație necalitativă efectuată anterior de către persoane terțe; pct.2.3.7 din contract potrivit căreia produsului (doar în cazul telefoanelor sau tabletelor) nu i s-au aplicat sticlă sau protecție; pct.2.5 din contract când sunt întrunite condițiile de refuz la reparație sau înlocuire a produsului; pct.2.3 al contractului potrivit căreia prestatorul informează beneficiarul despre aceasta; pct.2.6 din contract potrivit căreia dacă până la expirarea prezentului contract au rămas mai mult de 120 zile calendaristice și apare obligația prestatorului de a repara sau după caz înlocui beneficiarul produsul, din motiv că este în imposibilitate de a fi reparat sau reparația acestuia nu va fi rentabilă, acesta este în drept de a oferi un alt produs nou beneficiarului, care va fi unul similar după parametri tehnici; pct.2.7 din contract potrivit căreia dacă până la expirarea prezentului contract au rămas mai puțin de 120 zile calendaristice și apare obligația prestatorului de a repara sau, după caz, înlocui beneficiarul produsul, din motiv că este în imposibilitate de a fi reparat sau reparația acestuia nu va fi rentabilă, acesta este în drept de a oferi un alt produs second-hand beneficiarului, care va fi unul funcțional și similar după parametri tehnici, având uzura nu mai mare de 25%; pct.2.3.6 din contract, în cazul în care beneficiarul nu a achitat prețul prezentului contract; pct.6.2 din contract - partea prejudiciată în rezultatul acțiunilor forței majore este obligată în termen de 10 zile din momentul constatării acestora să anunțe în scris cealaltă parte despre forța majoră și urmările sale, cu anexarea documentelor confirmative, iar partea care nu a înștiințat în scris cealaltă parte a contractului în termenul indicat, poartă răspundere pentru urmările acestuia fapt; - obligarea prestatorului de servicii SRL „Ultramarin” să excludă din contractele cu același obiect, încheiate cu alți consumatori clauzele abuzive menționate la pretenția nr.6 și să notifice toți consumatorii despre modificările operate în contractele de deservire tehnică încheiate; - aplicarea interdicției pârâtei de a include astfel de clauze în alte contracte cu același obiect ce urmează a fi încheiate cu consumatorii; - încasarea prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 16 decembrie 2018, ca beneficiar, Cojocaru Alexandru a încheiat cu pârâta, SRL „Ultramarin”, ca prestator, contractul de deservire tehnică nr.SP00115779 potrivit căruia prestatorul s-a obligat să efectueze beneficiarului, servicii de deservire tehnică a telefonului mobil de model Samsung Galaxy A7 2018,A7750F, IMEI 352699101776030 pe un termen de 365 zile la prețul de 952 lei, sumă achitată de beneficiar la data semnării contractului.

A relatat că, la data de 09 aprilie 2019, reclamantul a telefonat societatea pârâtă și a declarat că nu î-l mai interesează serviciile acordate de către prestator, deoarece prevederile contractului nu corespund așteptărilor sale, motiv pentru care dorește rezilierea contractului de deservire tehnică sus indicat, cu calcularea și restituirea sumei de bani achitate prestatorului proporțional termenului rămas din contract.

Ulterior, un angajat al pârâtei i-a comunicat verbal să se adreseze cu cerere către magazinul de unde a procurat telefonul, la SRL „Glamis” și va beneficia de acordarea unui produs din magazin.

Reclamantul nefiind de acord cu soluția propusă de pârâtă s-a deplasat la magazin în vederea înaintării unei reclamații în acest sens.

A susținut că, la data de 09 aprilie 2019 s-a adresat SRL „Ultramarin” cu cerere (f.d.14) prin care a solicitat rezilierea contractului de deservire tehnică nr.SP00115779 din 16 decembrie 2018, restituirea prețului calculat pentru numărul de zile rămase până la expirarea contractului, informarea telefonică a acestuia în legătură cu disponibilitatea prestatorului de a restitui banii în termen de 3 zile.

Dat fiind că prestatorul a refuzat acordarea unui produs în valoarea prețului contractului neexpirat, a fost înaintată o declarație de reziliere suplimentară cu aceleași solicitări, care însă s-a soldat cu un refuz cert din partea prestatorului.

Conform pct.4.2. lit. e) din contract, părțile au convenit că acesta poate fi reziliat unilateral de către beneficiar începând cu ziua recepționării declarației de reziliere de către prestator, caz în care va fi restituită o parte din prețul calculat în dependență de numărul zilelor rămase până la expirarea contractului.

A menționat că în temeiul clauzelor contractuale și prevederilor legale aplicabile la caz, consumatorul are dreptul să rezilieze unilateral contractul, care are drept efect restituirea prețului calculat în dependență de numărul de zile rămase până la expirarea contractului.

A susținut că de la recepționarea declarației de reziliere de către pârâtă și expirarea termenului de 3 zile pentru achitare benevolă, s-au depășit 6 zile, ceea ce însumează 197,34 lei, concretizată pe parcursul examinării cauzei până la suma de 5920,20 lei (180 zile).

Referitor la constatarea practicilor comerciale incorecte, a indicat că la data procurării telefonului (16.12.2018) a primit și un certificat de garanție de la SRL „Glamis”. Deoarece a achitat un preț considerabil pentru telefonul mobil (7313 lei), s-a interesat de condițiile de garanție oferite. În acest sens, consultanții magazinului i-au explicat că garanția îi acordă protecție în cazul stabilirii defectelor din uzină ale produsului, iar dacă dorește să beneficieze de protecție maximă în condiții mai flexibile, poate să încheie un contract de asigurare cu o altă companie cu care colaborează, serviciile cărora costă 952 lei.

A indicat că pentru a fi determinat să încheie contractul i-au explicat că dacă dispozitivul se va defecta va fi reparat indiferent în ce condiții se va strica și din culpa cui, fiind asigurat să nu își facă griji de starea telefonului în acest caz, fiind suficient să depună o cerere și să indice motivul defecțiunii, în pofida faptului că prevederile contractului prevăd altceva.

A afirmat că o altă practică comercială incorectă admisă de pârât este lipsa semnăturii și ștampilei umede din contract, aceștia utilizând contracte xeroxate și transmise magazinului de comercializare a produselor electronice SRL „Glamis” pentru a le pune la dispoziția consumatorilor spre semnare, reclamantul fiind nevoit să semneze contractul și să achite integral prețul acestuia.

Totodată, cu referire la clauzele abuzive, reclamantul a invocat că din contractul sus indicat rezidă o serie de astfel de clauze neconforme legislației.

A declarat în acest sens că, deși obiectul contractului este deservirea tehnică a telefonului, potrivit unei clauze fără număr din acest contract se prevede că beneficiarul poate beneficia de serviciile de deservire tehnică doar o singură dată pe parcursul valabilității prezentului contract. Iar, în cazul în care a fost efectuată o măsură reparatorie, fie a fost înlocuit produsul, prezentul contract încetează de drept. Astfel, consideră că la caz se atestă caracterul inechitabil al clauzei contractuale enunțate, din motivul că contractul de deservire tehnică nu este de prestări servicii, după cum rezultă din titlu, or, analizând trăsăturile acestui act juridic rezultă că este de asigurare, respectiv prestatorul a formulat o asemenea denumire pentru a eluda condițiile de obținere a licenței, a plăților aferente acesteia și alte cerințe prevăzute de legislație pentru genul de activitate respectiv. Deci, la caz sunt prestate servicii neautorizate de stat cu manipularea frauduloasă a genului de activitate prin clauzele inserate, respectiv urmează a fi sesizată autoritatea de supraveghere (Comisia Națională a Pieței Financiare), Consiliul Concurenței și alte organe cu atribuții de control.

A menționat că clauză este abuzivă reieșind din specificul contractului încheiat, care are ca obiect răspunderea prestatorului în cazul producerii riscului asigurat, ceea ce în speță presupune deteriorarea sau pieirea produsului.

Mai mult, contractul prevede modalitatea de despăgubire a prestatorului, similară cu cea din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă. Astfel, conform pct.2.1. din contract prestatorul este în drept să refuze reparația produsului în cazul în care costul acestei operațiuni ar implica niște cheltuieli care ar depăși coeficientul de 75% din valoarea produsului, înlocuindu-l cu un alt produs în condițiile prezentului contract iar, existența unei asemenea clauze denaturează scopul acestui contract, or, care ar fi sensul de a încheia un asemenea contract, în cazul când consumatorul ar putea repara individual produsul.

Prestatorul a introdus în contract obligații de deservire similare celor din garanția telefonului, respectiv obiectul contractului este ilicit și adus la cunoștința consumatorilor denaturat pentru a crea impresia că beneficiază de condiții de protecție suplimentare convenabile, o confirmare servind pct.3.2. din contract, odată cu transmiterea produsului la reparație, beneficiarul urmează să depună pe lângă cererea-tip și următorul set de acte: contractul de deservire tehnică, copia certificatului de garanție a produsului, care va conține marca, modelul, IMEI-ul sau numărul de serie.

A indicat că potrivit pct.2.3.1 din contract, prestatorul este în drept să refuze reparația sau, după caz, înlocuirea produsului în cazul când produsul prezintă careva urme de reparație necalitativă efectuată anterior de către persoane terțe.

A considerat această clauză de asemenea că este abuzivă, deoarece un asemenea temei de refuz nu este în legătură cauzală cu obiectul contractului și prestația la care s-a obligat, fiind o condiție cu scop de a intimida consumatorul la exercitarea drepturilor contractuale inclusiv de a înlătura răspunderea juridică a prestatorului. Asemenea condiții ar putea fi prevăzute ca garanție a telefonului, pe care reclamantul o deține la procurarea telefonului, scopul urmărit de reclamant la încheierea contractului fiind altul.

În temeiul pct.2.3.7 din contract, prestatorul este în drept să refuze reparația sau, după caz, înlocuirea produsului în cazul în care produsului (doar în cazul telefoanelor sau tabletelor) nu i s-au aplicat sticlă sau protecție, ceea ce duce la

atingerea dreptului de proprietate al consumatorilor, or obligarea consumatorului să renunțe la dreptul de liberă exercitare a folosirii bunului este inadmisibilă.

A invocat că potrivit pct.2.5. din contract, în cazul în care sunt întrunite condițiile de refuz la reparație sau înlocuire a produsului, prevăzute la pct.2.3 al contractului, prestatorul informează beneficiarul despre aceasta, clauza stabilită unilateral de prestator, nefiind indicat expres nici termenul în care urmează să informeze consumatorul despre motivele refuzului la reparație sau înlocuirea produsului, ceea ce poate genera abuzuri față de consumatori.

Conform pct.2.6 din contract, dacă până la expirarea prezentului contract au rămas mai mult de 120 zile calendaristice și apare obligația prestatorului de a repara, sau după caz înlocui beneficiarul produsul din motiv că este în imposibilitate de a fi reparat sau reparația acestuia nu va fi rentabilă, acesta este în drept de a oferi un alt produs nou beneficiarului, care va fi unul similar după parametrii tehnici, o altă condiție abuzivă din partea pârâtului, deoarece cu toate că pentru fiecare 6 luni și-a rezervat obligații diferite prin acest contract și-a rezervat și dreptul de a oferi beneficiarului un produs nu de același gen/model, dar unul similar după parametrii tehnici, ceea ce este o abatere contractuală gravă, pornind de la obiectul contractului care este deservirea tehnică a telefonului.

Astfel, simulând lipsa unui model de telefon predat la reparație de consumator, sau pierit, în lipsa unor pârghii ale consumatorului ce ar permite stabilirea veridicității afirmațiilor prestatorului, pârâtul ar putea propune consumatorilor modele de telefoane cu aceiași parametri tehnici, dar mai ieftine la preț.

Potrivit pct.2.7 din contract, dacă până la expirarea prezentului contractului au rămas mai puțin de 120 zile calendaristice și apare obligația prestatorului de a repara sau, după caz, înlocui beneficiarul produsul din motiv că este în imposibilitate de a fi reparat sau reparația acestuia nu va fi rentabilă, acesta este în drept de a oferi un alt produs second-hand beneficiarului, care va fi unul funcțional și similar după parametrii tehnici, având uzura nu mai mare de 25% și a menționat că o asemenea obligație contractuală în sarcina pârâtului este mai degrabă un drept al acestuia, o cauză de exonerare a obligațiilor pentru a 2-a perioadă de asigurare, ceea ce presupune că sunt mai flexibile și mai avantajoase pârâtului condițiile de deservire pentru ultimele 6 luni de deservire. Deci, o asemenea clauză este nu doar abuzivă, dar lipsită și de raționament juridic din moment ce consumatorul achită pentru fiecare zi de deservire 2,60 lei, în mărime egală pentru întreaga perioadă.

Mai mult, prestatorul nu explică mecanismul și alte condiții de determinare a coeficientului de uzură, respectiv creează premise de abuz în acțiunile sale.

Potrivit pct.2.3.6 din contract, prestatorul este în drept să refuze reparația sau, după caz, înlocuirea produsului în cazul în care beneficiarul nu a achitat prețul prezentului contract, iar pe de altă parte pct.4.2 lit. c) din contract prevede cazurile în care acesta poate înceta, la expirarea termenului de 365 de zile calendaristice de la data semnării prezentului contract inclusiv în cazul în care beneficiarul a achitat prețul prevăzut la pct.4.1. în altă zi, un alt abuz grav din partea prestatorului, arogat prin aceste clauze, deoarece acest contract intră în vigoare la momentul achitării prețului, iar pe de altă parte încetează la expirarea termenului de 365 de zile de la semnare.

Prin urmare, în cazul în care consumatorul încheie un contract de deservire tehnică și peste 6 luni de la semnare achită prețul integral al acestuia, atunci va beneficia de suport tehnic doar în cele 6 luni rămase până la momentul expirării termenului, conform datei semnării.

A considerat că este evident caracterul abuziv al acestor clauze inserate unilateral de părât, or, prețul achitat integral de reclamant pentru serviciul prevăzut în contract dă naștere obligațiilor părâtului de deservire pentru întregul an calendaristic, indiferent de momentul intrării în vigoare a contractului.

În temeiul pct.6.2 din contract, partea prejudiciată în rezultatul acțiunilor forței majore este obligată în termen de 10 zile din momentul constatării acestora să anunțe în scris cealaltă parte despre forța majoră și urmările sale, cu anexarea documentelor confirmative, iar partea, care nu a înștiințat în scris cealaltă parte a contractului în termenul indicat poartă răspundere pentru urmările acestuia fapt. Respectiv, din această cauză rezultă că obligația beneficiarului este una cu executare imediată (achitare a prețului contractului), iar obligația prestatorului este succesiv realizată în timp.

A relatat reclamantul că i-a fost cauzat și un prejudiciu moral semnificativ, pe care î-l evaluează la suma de 25 000 lei, această sumă fiind una rezonabilă în măsură să restabilească echitatea socială și să disciplineze prestatorul în relațiile viitoare cu consumatorii.

A afirmat că notificările verbale și în scris efectuate de reclamant s-au soldat cu refuzul nejustificat al SRL „Ultramarin” de a-și onora obligațiunile contractuale sau restituirea sumei achitate proporțional termenului rămas din contract.

A declarat că a întreprins nenumărate încercări în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, însă acestea nu au dus la un rezultat pozitiv, motiv pentru care s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată.

Prin hotărârea din 12 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă parțial. S-a constatat rezilierea contractului de deservire tehnică nr.SP0015779 din 16 decembrie 2018, încheiat de părți. S-a încasat de la SRL „Ultramarin” în beneficiul lui Cojocaru Alexandru prejudiciul material în sumă de 634,4 lei, penalitatea în sumă de 952 lei, prejudiciul moral în sumă de 500 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei, iar în total suma de 4086,4 lei. S-au declarat nule următoarele clauze abuzive din Contractul de deservire tehnică nr.SP0015779 din 16 decembrie 2018: 1. clauza fără număr, „Beneficiarul poate beneficia de serviciile de deservire tehnică o singură dată pe parcursul valabilității prezentului contract. În cazul în care a fost efectuată o măsură reparatorie, fie a fost înlocuit produsul, prezentul contract încetează de drept.”; 2. pct.2.3.7, „În cazul în care produsului (doar în cazul telefoanelor sau tabletelor) nu i s-au aplicat sticlă sau protecție; 3. pct.2.5, „În cazul în care sunt întrunite condițiile de refuz la reparație sau înlocuire a produsului, prevăzute la pct.2.3 al contractului, Prestatorul informează beneficiarul despre aceasta.”; 4. pct.2.6, „Dacă până la expirarea prezentului contract au rămas mai mult de 120 zile calendaristice și apare obligația prestatorului de a repara sau, după caz, înlocui Beneficiarul produsul, din motiv că este în imposibilitate de a fi reparat sau reparația acestuia nu va fi rentabilă, acesta este în drept de a oferi un alt produs nou Beneficiarului, care va fi unul similar după parametrii tehnici.”; 5. pct.2.7,

„Dacă până la expirarea prezentului contract au rămas mai puțin de 120 zile calendaristice și apare obligația prestatorului de a repara sau, după caz, înlocui Beneficiarul produsul, din motiv că este în imposibilitate de a fi reparat sau reparația acestuia nu va fi rentabilă, acesta este în drept de a oferi un alt produs second-hand Beneficiarului, care va fi unul funcțional și similar după parametri tehnici, având uzura nu mai mare de 25%”. S-a încasat de la SRL „Ultramarin” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 450 lei. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Cojocaru Alexandru și s-a menținut hotărârea din 12 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că conform art.11 al Legii privind protecția consumatorilor nr.1453/1993, consumatorul are la dispoziție o serie de drepturi, pe care le poate valorifica, la alegerea sa, în cazul în care depistează careva defecțiuni ale produselor procurate, în decursul termenului de garanție sau de valabilitate, să le fie substituite cu alte produse. Printre aceste drepturi se enumere și dreptul consumatorului de a cere rezilierea contractului și restituirea prețului.

Conform art.181 alin.(3) din Legea nr.105 din 13.03.2003 cu privire la protecția consumatorului, consumatorul are dreptul să rezilieze contractul de prestare a serviciului de calitate corespunzătoare în orice moment, cu condiția că achită prestatorului o parte din preț, proporțional cu partea din serviciul prestat până la primirea de către prestator a avizului de reziliere a contractului, dacă contractul nu prevede altfel.

Potrivit prevederilor art.970 alin.(1) și (2) Cod Civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Conform pct.4.2 lit. e) din contractul de deservire tehnică nr.SP00115779 din 16 decembrie 2018 încheiat între Cojocaru Alexandru și SRL „Ultramarin”, părțile au convenit că acest contract poate înceta unilateral la inițiativa beneficiarului (reclamantul, în speță), începând cu ziua recepționării declarației de reziliere de către prestator (pârâtul, la caz) și că se va restitui o parte din prețul contractual calculat în dependență de numărul zilelor rămase până la expirarea contractului (f.d.12).

Repararea prejudiciilor reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală a acestora (art.14).

Conform art.1416 alin.(2) din Codul civil, instanța de judecată, adoptând hotărâre cu privire la reparația prejudiciului, obligă autorul prejudiciului să pună la dispoziție un bun de același gen și de aceeași calitate, să repare bunul pe care l-a deteriorat ori să compenseze integral prin echivalent bănesc prejudiciul cauzat.

Conform art.20 alin.(1), (4)-(6) din Legea privind protecția consumatorului, consumatorul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele, serviciile necorespunzătoare indiferent de faptul dacă s-a aflat sau nu în relații contractuale cu vânzătorul, prestatorul.

Prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum și de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanța judecătorească.

Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului. Pentru repararea prejudiciului cauzat consumatorului, acesta trebuie să facă dovada prejudiciului.

În conformitate cu art.32 alin.(1)-(11) a Legii privind protecția consumatorilor, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art.18 alin.(7) și (20) și art.181 alin.(1), vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 1% din prețul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului. Cuantumul penalității nu poate depăși prețul de prestare a serviciului.

Potrivit art.712 alin.(1) și (2) din Cod civil, clauze contractuale standard sânt toate clauzele formulate anticipat pentru o multitudine de contracte, pe care o parte contractantă (utilizator) le prezintă celeilalte părți la încheierea contractului.

La 7 noiembrie 2020 Cojocaru Alexandru, reprezentată de avocatul Bargan Valeriu prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

A menționat că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate în cererea de apel referitor la obligarea pârâtului să excludă să excludă din contracte cu același obiect, încheiate cu alți consumatori, clauzele abuzive și notificarea consumatorilor despre modificările operate în contractele de deservire tehnică încheiate, inclusiv aplicarea interdicțiilor de a include astfel de clauze în alte contracte cu același obiect ce urmează a fi încheiate cu consumatorii.

Au fost invocate prevederile art. 16, art.28¹ a Legii cu privire la protecția consumatorilor, totodată art.7 a Legii nr.256 cu privire la clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel cererea de recurs declarată la 7 noiembrie 2020 de către Cojocaru Alexandru, reprezentată de avocatul Bargan Valeriu este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 2 decembrie 2020 instanța de recurs a comunicat intimății recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d.144).

Până la data examinării recursului referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Cojocaru Alexandru, reprezentată de avocatul Bargan Valeriu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cojocaru Alexandru, reprezentată de avocatul Bargan Valeriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru